

5 τούτου; ἀλλ' ἀντίληψιν δεῖ γενέσθαι· οὐ γάρ, ὅσα ἔχομεν,
 τούτοις χρώμεθα αἰεὶ, ἀλλ' ὅταν τὸ μέσον τάξωμεν ἢ πρὸς
 τὰ ἄνω ἢ πρὸς τὰ ἐναντία, ἢ ὅσα ἀπὸ δυνάμεως ἢ ἕξεως
 εἰς ἐνέργειαν ἄγομεν. τὰ δὲ θηρία πῶς τὸ ζῶον ἔχει; ἢ
 εἰ μὲν ψυχαὶ εἶεν ἐν αὐτοῖς ἀνθρώπειοι, ὥσπερ λέγεται,
 10 ἁμαρτοῦσαι, οὐ τῶν θηρίων γίνεται τοῦτο, ὅσον χωριστόν,
 ἀλλὰ παρὸν οὐ πάρεστιν αὐτοῖς, ἀλλ' ἡ συναίσθησις τὸ τῆς
 ψυχῆς εἶδωλον μετὰ τοῦ σώματος ἔχει· σῶμα δὲ τοιόνδε
 οἶον ποιωθέν ψυχῆς εἰδώλω· εἰ δὲ μὴ ἀνθρώπου ψυχῆ
 εἰσέδν, ἐλλάμψει ἀπὸ τῆς ὅλης τὸ τοιοῦτον ζῶον γενό-
 15 μενόν ἐστιν.

12. Ἀλλ' εἰ ἀναμάρτητος ἡ ψυχὴ, πῶς αἱ δίκαι; ἀλλὰ
 γὰρ οὗτος ὁ λόγος ἀσυμφωνεῖ παντὶ λόγῳ, ὅς φησιν αὐτὴν
 καὶ ἁμαρτάνειν καὶ κατορθοῦν καὶ διδόναι δίκας καὶ ἐν
 Αἴδου καὶ μετενσωματοῦσθαι. προσθετέον μὲν οὖν ὅτω τις
 5 βούλεται λόγῳ· τάχα δ' ἂν τις ἐξεύροι καὶ ὅπη μὴ μαχοῦνται.
 ὁ μὲν γὰρ τὸ ἀναμάρτητον διδοὺς τῇ ψυχῇ λόγος ἐν
 ἀπλοῦν πάντῃ ἐτίθετο τὸ αὐτὸ ψυχὴν καὶ τὸ ψυχῇ εἶναι
 λέγων, ὁ δ' ἁμαρτεῖν διδοὺς συμπλέκει μὲν καὶ προστίθησιν
 αὐτῇ καὶ ἄλλο ψυχῆς εἶδος τὸ τὰ δεινὰ ἔχον πάθη·
 10 σύνθετος οὖν καὶ τὸ ἐκ πάντων ἡ ψυχὴ αὐτὴ γίνεται καὶ
 πάσχει δὴ κατὰ τὸ ὅλον καὶ ἁμαρτάνει τὸ σύνθετον καὶ
 τοῦτό ἐστι τὸ διδὸν δίκην αὐτῷ, οὐκ ἐκείνο. ὅθεν φησί·
 τεθεάμεθα γὰρ αὐτήν, ὥσπερ οἱ τὸν θαλάττιον Γλαῦ-
 κον ὀρῶντες. δεῖ δὲ περικρούσαντας τὰ προστεθέντα, εἴ-
 15 περ τις ἐθέλει τὴν φύσιν, φησίν, αὐτῆς ἰδεῖν, εἰς τὴν φι-